

شهیدی که روزها درس می‌خواند و شب‌ها مهمات تولید می‌کرد

در آستانه سالروز گرامیداشت یاد و خاطره شهیدای ۲۷ دی، چکیده‌ای از زندگی‌نامه و وصیت‌نامه دانشجویان شهید دانشگاه تبریز منتشر می‌شود.

در آستانه سالروز گرامیداشت یاد و خاطره شهیدای ۲۷ دی، چکیده ای از زندگی نامه و وصیت نامه دانشجویان شهید دانشگاه تبریز منتشر می شود.

به گزارش ایکنای از آذربایجان شرقی، در آستانه سالروز گرامیداشت یاد و خاطره شهیدای ۲۷ دی دانشگاه تبریز، چکیده ای از زندگی نامه و وصیت نامه دانشجویان شهید دانشگاه تبریز منتشر می شود.

شهید علی فصیح کجابادی به سال ۱۳۴۴ در روستای کجاباد تبریز چشم به جهان گشود. مقطع ابتدایی را در زادگاه خود به اتمام رساند و برای ادامه تحصیل به شهرستان تبریز عزیمت کرد و در سال ۱۳۶۲ از دبیرستان فردوسی تبریز دیپلم ریاضی فیزیک گرفت. او در همان سال از رشته «دبیری ریاضی» دانشگاه تبریز پذیرفته شد.

او از ابتدا با احکام دینی آشنا بود و در دوران تحصیل از هر نظر، دانش آموز ممتاز به شمار می رفت. به همراه تحصیل، فعالیت های اجتماعی دیگری نیز داشت؛ در حالی که به عنوان دانش آموز و دانشجو به کسب علم و دانش اشتغال داشت، با جهاد سازندگی در آبادی روستا و با نهضت سوادآموزی در ریشه کنی جهل و بیسوادی همکاری می کرد و هم زمان در مسجد محله به بچه ها قرآن و احکام یاد می داد. شهید فصیح روزها درس می خواند و شب ها در کارگاه دانشکده فنی در ساخت مهمات جنگی با سپاه پاسداران همکاری می کرد که در بمباران کارگاه در شب ۲۷ دی سال ۶۵ به مقام رفیع شهادت نائل آمد. قسمتی از وصیت نامه شهید

«به نام خدا تنها منجی بشر و خالق همه چیز، خدایی که به ما فرصت داد تا درون خویش را که پاک بود پاک نگهداریم و امانت بزرگ خلیفه الهی در وجود خویش را از قوه به فعلیت برسانیم، ولی افسوس که این بنده ذلیل جز معصیت، کاری نتوانستم بکنم. وقتی به کارنامه عمر خویش می نگرم، اثری از خوبی نمی بینم؛ ولی از لطف رب ناامید نیستم، شاید توفیق الهی شامل حالم گردد و به فیض عظیم شهادت نائل گردم، ولی من هرگز این لیاقت را در وجود نالایق خویش احساس نمی کنم...».

گفتنی است، ۲۷ دی سالگرد شهادت ۲۲ تن از دانشجویان دانشگاه تبریز بر اثر یورش وحشیانه رژیم بعثی به دانشکده فنی دانشگاه تبریز است. دانشجویانی که از درس و امتحان و موقعیت اجتماعی خود زده بودند تا بتوانند حداقل کاری را که از دستشان بر می آمد انجام بدهند و با استفاده از تخصص های فنی و علمی خود نیاز جبهه را به نوبه خود برطرف سازند. پاکبازانی که همچون شمع سوختند تا بتوانند دین خود را به میهن اسلامی ادا کنند و به درجه رفیع شهادت نائل آمدند. شهیدانی که برای همیشه تاریخ نامشان بر تارک تاریخ دانشگاه خواهد درخشید. مدیریت کارگاه فنی دانشگاه تبریز در آن دوران بر عهده جهاددانشگاهی آذربایجان شرقی بود.